

[Birthe Rønn Hornbech]

Kommunal indflydelse på oprettelse af asylcentre bør være en selvfølge, ligesom det bør overlades til kommunerne selv at føre en hensigtsmæssig boligpolitik. Og det må kunne lade sig gøre ved forhandlinger med indvandrerorganisationer og lejerorganisationer. Det er ikke Folketinget, der skal bestemme kommunernes boligpolitik, ej heller fordeling af skoleelever. Kommunerne må sørge for, at det aldrig bliver sådan, at danskerne føler, at de kommer i mindretal og flygter fra deres egen kommune.

Vi ved fra private indsamlinger til nødstedte, at offerviljen i Danmark er stor, hvis danskerne ved, at det er forfulgte og nødstedte mennesker, der hjælpes.

Det er Folketinget, der skal sørge for, at vi ikke forgylder de stærke, der kan finde smut hullerne i reglerne, men at vi tør føre den nødvendige politik, der kan forsikre befolkningen om, at Danmark hjælper de rigtige. Det er os, der skal udvise det politiske lederskab og stå sammen om den nødvendige lovgivning.

Ebba Strange (SF):

Det er præcis fem måneder siden, vi sidst havde en debat om regeringens udlændingepolitik her i Tinget. Så efter min opfattelse er der grænser for, hvad nyt der kan siges. I den mellemliggende periode har vi oven i købet haft indtil flere forslag på dette område til behandling, både i juni og i oktober måned.

Jeg skal derfor som udgangspunkt for debatten henvise til mit indlæg den 2. juni i år, Folketingets forhandlinger 1992-93, sp. 10310. Og så skal jeg koncentrere mig om de sager, der ud fra et SF-synspunkt har været bemærkelsesværdige i den mellemliggende periode.

Den første sag var indførelse af visumpligt for borgere fra Bosnien-Hercegovina. SF gik klart imod det, og vi mener stadig, at det var forkert at indføre den.

Vi har hele tiden været enige i, at våbenbargoen imod Bosnien-Hercegovina ikke skulle ophæves. Men det har været pinligt at deltage i menneskerettighedskonferencen i Wien og i øvrigt være sammen med mange forskellige udlændinge i sommerens løb og skulle forsvare, at Vesteuropa i den situation samtidig vælger at lukke sine grænser for dem, der måske havde mulighed for at flygte.

Det er især pinligt, når vi ved, hvor mange hundrede tusinder af flygtninge, fattige afrikanske lande tager imod, når katastrofer opstår på deres kontinent.

Løftet om, at Danmark skulle tage lige så mange flygtninge efter visumindførelsen som før, er ikke blevet indfriet. Det kunne man sådan set sige sig selv, for der skulle jo en masse administration til for at få oprettet kontorerne i Zagreb. Foreløbig er der givet 597 opholdstilladelser, og kun 313 personer er indtil nu kommet til Danmark. Vinteren nærmer sig, køerne ved kontorerne hober sig op. Vesteuropa bærer et kæmpeansvar på sine skuldre. Tilbage i Vesteuropa er kun Østrig, Italien og Schweiz, der endnu ikke har indført visumpligt for folk fra Bosnien-Hercegovina.

Den næste sag i sommerens debat var sagen fra Hvidovre. Jeg vil her indskyde, at jeg takker for statsministerens redegørelse, og at vi i SF er grundlæggende enige i det grundsyn på udlændingepolitikken, som statsministeren gav udtryk for. Det vil jeg gerne have sagt først. For nu skal jeg nemlig kritisere Socialdemokratiets formand, der også er statsminister.

Efter vores opfattelse tog det for lang tid, før statsministeren – formanden for Socialdemokratiet – tog afstand fra sin partifælle i Hvidovre og bad hende om at holde loven.

Sagen afstedkom nedsættelse af et regeringsudvalg kaldet byudvalget. Det kom den 8. oktober med sin første rapport.

Jeg skal ikke her kommentere alle de i øvrigt udmærkede forslag, der ligger i rapporten, om at give statslig støtte til kulturelle og sociale aktiviteter i belastede boligområder. Det er fint og bliver naturligvis hilst velkommen af kommuner og boligforeninger. Ligeledes er det helt fint, hvis huslejerne kan nedsættes i højrentebyggeriet, og hvis private udlejere stiller boliger til rådighed for kommunerne.

Over halvdelen af forslagene handler om flygtninge og indvandrere. Og det er dér, jeg har et problem med den holdning, Socialdemokratiet derigennem giver udtryk for; for jeg læser i de forslag, at udlændinge først og fremmest er problemer, som det gælder om at sprede og fordele.

Og i forbindelse med hr. Frank Jensens indlæg vil jeg sige, at det simpelt hen ikke er rigtigt, at fremmedhadet er størst i de områder af vore byer, hvor der bor flest udlændinge. Det